

Chúng Con Xin Dâng Linh Hồn Và Xác Cùng Mọi Sự Cho Trái Tim Chúa

Gioan là thiếu nhi Pháp chào đời tại thủ đô hoa lệ Paris. Nhưng cuộc đời cậu bé là chuỗi dài những đau khổ thể lương trước khi bước vào vùng ánh sáng của Hy Vọng và Hạnh Phúc.

Gioan lên 7 tuổi khi mẹ qua đời vì bệnh liệt kháng (Sida). Vì không có anh chị em nào khác nên Gioan trở thành đứa con duy nhất sống bên cạnh cha. Nhưng rồi chỉ vồn vện vài

tháng sau, Ba của Gioan - cũng mắc bệnh Sida - phải nằm liệt giường. Vào thời kỳ đó, trong các khu chung cư ở những tòa nhà lớn nơi thủ đô Paris, chưa có thang máy. Hai cha con bé Gioan ở trong căn phòng nơi tầng thứ năm. Chính bé Gioan kể lại với một vị Linh Mục như sau.

Ba con viết những món phải mua vào một tờ giấy. Con mang tờ giấy và tiền rồi đi mua. Ba chỉ cho con cách thức phải nấu nướng như thế nào. Ba kéo chiếc giường nằm của Ba đến gần nhà bếp, để vừa chỉ dẫn cho con vừa trông chừng con khỏi bị phỏng tay khi nấu thức ăn. Phần con, con cũng dễ dàng châm điếu thuốc cho Ba hút nữa.

Thời gian lặng lẽ trôi qua trong vòng 4 năm trời. Cho đến một buổi sáng - năm ấy Gioan lên 11 tuổi - khi thức dậy cậu bé muốn ôm hôn Ba. Nhưng khi đến gần, Gioan thấy Ba lạnh ngắt và cứng đờ. Cậu bé ba chân bốn cẳng chạy như bay xuống cầu thang - mình vẫn còn mặc bộ đồ ngủ - đến gõ cửa nhà bà hàng xóm và nói:

- Bà ơi, Ba con lạnh ngắt à, con sợ quá!

Bà hàng xóm đoán ngay chuyện không lành. Bà gọi điện thoại cho Cô nhi viện Auteuil đến mang bé Gioan đi. Cùng lúc bà cũng báo tin cho nhân viên cấp cứu biết. Gioan được đưa ngay đến bệnh xá Thánh Nữ Teresa.

Vị Linh Mục trông coi bệnh xá kể tiếp. Như một người ngơ ngàng hốt hoảng trước một biến cố quá đau thương và quá bất ngờ, Gioan chỉ lặp đi lặp lại câu nói duy nhất:

- Con rất muốn và chỉ muốn được nhìn mặt Ba con.

Trong khi đó các nhân viên cấp cứu tìm thấy trên thi thể nạn nhân mảnh giấy viết:

- Bởi vì không ai thăm viếng tôi suốt thời gian tôi bị bệnh nên tôi giao xác tôi cho ngành y tế để dùng vào việc nghiên cứu y khoa.

Tôi liền giải thích cho Gioan biết là trước khi chết, Ba cậu đã thực hiện một nghĩa cử anh hùng và cậu phải chấp nhận hy sinh là không bao giờ còn được trông thấy mặt Ba nữa. Gioan là đứa trẻ nhạy cảm và có nhiều trực giác, nhưng đã hứng chịu quá nhiều đau khổ, vượt quá mức tuổi thơ. Vì thế, Gioan đứng im không nhúc nhích. Cậu bé lặng thinh không nói lời nào cũng không nhỏ một giọt nước mắt. Khuôn mặt trở nên lạnh như đồng. Tôi cảm thấy hoảng sợ. Tận thâm tâm, tôi âm thầm cầu nguyện cùng Đức Chúa GIÊSU. Tôi xin Chúa ra tay trợ giúp. Tôi biết rõ Chúa không nỡ bỏ rơi một đứa trẻ trong cơn khốn cùng ..

Tôi cầm tay dẫn Gioan đến nhà nguyện. Nơi đây, trước Nhà Tạm có Minh Thánh Chúa, tôi nhẹ nhàng thăm thì vào tai Gioan những lời thân ái. Tôi đề nghị Gioan tham dự Thánh Lễ tôi dâng để cầu nguyện cho thân phụ quá cố. Gioan đồng ý. Cậu bé lặng lẽ quỳ trước bàn thờ. Đến phần Truyền Phép, tôi trông thấy hai hàng nước mắt chảy dài trên đôi gò má. Tôi thầm cảm ơn Chúa đã giải cứu Gioan khỏi cơn khốn cùng.

Thánh Lễ xong, tôi đưa Gioan đi một vòng dạo chơi. Giờ đây cậu bé mới bật lên khóc nức nở và khóc thật lâu. Tôi để yên cho cậu bé khóc. Sau khi lắng dịu, Gioan bắt đầu kể cho tôi nghe về cuộc sống gia đình với Mẹ và với Ba, nhất là những ngày cuối cùng, về buổi sáng khi Gioan tìm thấy thi thể Ba lạnh ngắt và cứng đờ. Qua lời kể, tôi hiểu Gioan là một đứa bé rất được Cha Mẹ thương yêu.

Sau một thời gian ngắn, chúng tôi chuyển Gioan đến sống tại Cô Nhi Viện Auteuil, nằm nơi ngưỡng cửa thủ đô Paris. Gioan hòa đồng ngay vào cuộc sống nơi Cô Nhi Viện. Cậu bé được nhận vào trường tiểu học và học hành nhanh chóng. Năm 14 tuổi Gioan đã có thể bắt đầu chương trình trung học.

Nhưng cậu thiếu niên không thích học. Cậu thưa với tôi:

- Cha cho con học nghề đi. Bởi lẽ cái đầu con đã chứa quá nhiều chuyện rồi, như Cha từng biết đó!

Chúng tôi dành chuyển cậu sang trường kỹ thuật. Gioan chọn ngành điện và trở thành một thợ điện tài giỏi.

Năm 18 tuổi, Gioan bán căn nhà của cha mẹ. Cậu lấy tiền bỏ ngân hàng và tiền lời thì dâng cúng cho Cô Nhi Viện Auteuil. Ít lâu sau Gioan gặp được cô thiếu nữ trở thành người bạn đời của mình. Cả hai cho ra chào đời một bé trai kháu khinh. Họ đặt tên cho con là Gioan. Chàng Gioan xin tôi ban phép rửa tội cho con trai và nói:

- Như thế, con trai con sẽ hưởng được một thời thơ ấu hạnh phúc ..

Tôi cảm động khi ghi lại câu chuyện cuộc đời Gioan. Từ một quá khứ đau thương, Gioan đã biết vượt qua và xây dựng một cuộc đời hạnh phúc. Cầu chúc gia đình Gioan mãi mãi an vui hạnh phúc.

... DÂNG MỌI SỰ CHO TRÁI TIM CHÚA

Kính lạy Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa GIÊSU, chúng con xin dâng linh hồn và xác cùng mọi sự cho Trái Tim Chúa; nếu ngày hôm nay chúng con sa phạm điều gì lỗi lầm chúng con đã hứa, thì xin Chúa thứ tha. Lạy Chúa, xin hãy dùng Trái Tim Vẹn Sạch Đức Mẹ, là Nữ Vương hay ban sự bình an mà lập Nước Chúa trong mọi gia thất khắp cả miền xứ chúng con.

Chớ chi chẳng những mọi người giáo hữu, mà lại các dân các nước đều nhìn biết Chúa là VUA rất nhân từ, mà yêu mến phượng thờ. Chớ chi cả và thiên hạ chóng rập một tiếng tán tạ tung hô rằng: Nước Chúa trị đến! Vạn Tuế Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa GIÊSU là VUA hằng sống hằng trị đời đời. Amen.

(“Il Settimanale di Padre Pio”, 1 Gennaio 2006, trang 21-22)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt